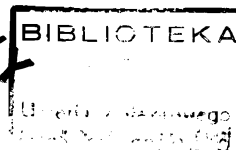

10 września 1929 r.

B 68 b 3/12

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10362.

Kl. 56 b 11.

Otto Clemens
(Berlin-Charlottenburg, Niemcy).

Uździenica bez wędzidła.

Zgłoszono 31 stycznia 1928 r.

Udzielono 27 kwietnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 10 lutego 1927 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest uździenica bez wędzidła odznaczająca się tem, że przy pociąganiu kabłąka uździenicy zapomocą lejc zaciskają się jednocześnie rzemień przechodzący przez nozdrza i rzemień (lub łańcuch) podszczękowy. Celowe jest zastosowanie po obu stronach uździenicy wiszących drążków, na których jest zawieszony wahadłowy kabłąk uździenicy wraz z połączonym z nim pasem przechodzącym przez nozdrza i pasem (lub łańcuchem) podszczękowym, przyczem ten ostatni daje się łatwo zdejmować.

Górne, krótkie ramię dźwigniowe kabłąka uździenicy jest zaopatrzone w myśl niniejszego wynalazku w hak do zawieszania pasa, lub łańcucha podszczękowego, przyczem najlepiej wykonać ten hak

wprost przez odpowiednie wygięcie górnego końca krótkiego ramienia uździenicy.

Uździenica wykonana w myśl niniejszego wynalazku jest nieskomplikowana i tania, jej wygląd zewnętrzny jest bardzo dobry, a działanie pewne. Unika się bardzo bolesnego dla konia zaciskania fałdu skóry pomiędzy wiszącym drążkiem i hakiem łańcucha podszczękowego, bo hak nowej uździenicy pozostaje stale w płaszczyźnie kabłąka uździenicy, przy cofaniu go hak przechodzi swobodnie obok wiszącego drążka, nie chwytając skóry.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia uździenicę niedociągniętą, a fig. 2 — uździenicę dociągniętą; fig. 3 przedstawia jeden przykład wykonania kabłąka uździeni-

cy, a fig. 4 — drugi przykład wykonania.

Na pasie przechodzącym przez nozdrza a wisi drążek b , do przedstawiania którego służą dziurki w pasie a . Punkt obrotu kabłąka d^1 na drążku b oznaczono przez r^1 ; w tym punkcie chwyta kabłąk d pas e ; do górnego końca kabłąka d^1 , działającego jak dźwignia, dochodzi łańcuch lub pas podszczękowy c .

Kabłąk d^1 na fig. 3 jest zawieszony wahadłowo na drążku b (nieuwidocznionym na rysunku) w punkcie r^1 .

Na górnym końcu kabłąka znajduje się hak i do zaczepienia łańcucha lub pasa podszczękowego. Przez otwory lub uszka g i h przeciąga się końce lejc, które zaczepia się wyżej lub niżej, aby osłabić lub wzmocnić siłę działania. Oprócz tego na wysokości środka obrotu kabłąka znajduje się jeszcze ucho. Lejce chwytające ucho działają bardzo łagodnie, bo za pośrednictwem minimalnej przekładni dźwigniowej.

Na fig. 4 przedstawiono kabłąk uździenicowy d^2 podobny do tak zwanej uździenicy S i mający punkt obrotu r^2 (na drążku b nieuwidocznionym na rysunku). f^1 oznacza hak dla łańcucha lub pasa podszczę-

kowego, h oznacza ruchomy pierścień znajdujący się w przybliżeniu na wysokości punktu obrotu r^2 . Lejce chwytające ten pierścień działają podobnie jak lejce chwytające ucho f na fig. 3.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Uździenica bez wędzidla, której górne, krótkie ramię dźwigniowe kabłąka posiada stały hak do zaczepienia pasa lub łańcucha podszczękowego, znamienna tem, że górny koniec krótkiego ramienia kabłąka uździenicy jest wygięty w ten sposób, że stanowi hak do zaczepiania pasa podszczękowego.

2. Kabłąk uździenicowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że oprócz jednego lub kilku uch albo pierścieni w dolnej części długiego ramienia znajduje się jeszcze jedno ucho lub pierścień, przeznaczony do zaczepiania lejc i znajdujący się w przybliżeniu na jednej wysokości z punktem obrotu kabłąka uździenicy.

Otto Clemens.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

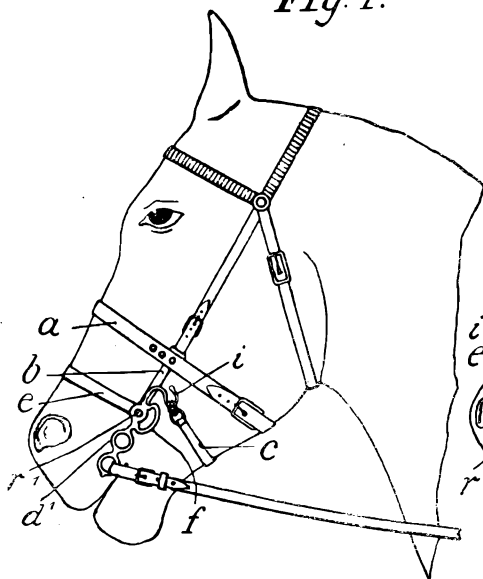

Fig. 2.

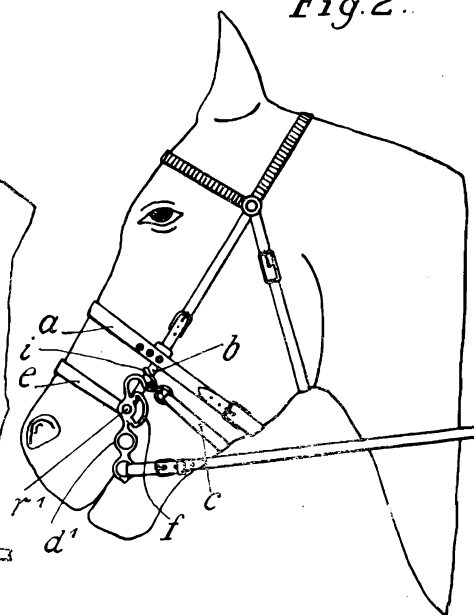

Fig. 3.

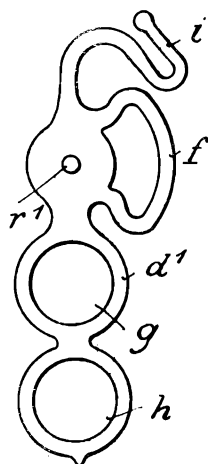

Fig. 4.

